

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова правління

АСК «Дністер»

_____ **Ривак А.І.**

« 14 » січня 2017 р.

**П Р А В И Л А
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ
ВАНТАЖІВ ТА БАГАЖУ (ВАНТАЖОБАГАЖУ)**

(нова редакція)

№ 1

Львів – 2017

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Правила добровільного страхування вантажів та багажу (вантажобагажу) (далі – Правила) розроблені відповідно до Закону України "Про страхування" (далі – Закон) та інших законодавчих актів України.

1.2. На умовах цих Правил страховик укладає договори добровільного страхування вантажів та багажу (вантажобагажу), далі – договори страхування.

1.3. Конкретні умови страхування визначаються в договорі страхування. При цьому за взаємною згодою сторін договору страхування в договорі страхування можуть конкретизуватися положення, які не конкретизовані цими Правилами. Умови, що містяться в цих Правилах можуть бути змінені (виключені або доповнені) за письмовою згодою страховика та страхувальника до настання страхового випадку, за умови, що такі зміни не суперечать чинному законодавству України.

1.4. За договором страхування можуть бути застраховані вантажі (багаж), що перевозяться будь-якими видами транспорту: автомобільним, залізничним, водним, повітряним тощо.

1.5. У цих Правилах визначення та терміни вживаються у такому значенні:

Страховик – Публічне акціонерне товариство «Акціонерна страхова компанія «Дністер».

Страхувальник – юридична особа або дієздатна фізична особа, яка уклала зі страховиком договір страхування. Страхувальниками за Правилами можуть бути особи, які володіють, користуються і розпоряджаються вантажем та/або багажем (вантажобагажем) на правах власності або особи, які прийняли вантаж та/або багаж (вантажобагаж) для перевезення чи зберігання і несуть за них майнову відповідальність.

Вигодонабувач – юридична або фізична особа, яка може зазнати збитків у результаті настання страхового випадку і призначена страхувальником для отримання страхового відшкодування за договором страхування, та може бути змінена до настання страхового випадку.

Абандон – відмова власника вантажу та/або багажу від усіх прав власності на нього на користь страховика за умови отримання від страховика повної суми страхового відшкодування. Застосовується у разі пропажі без вісти судна разом з вантажем (багажем) або встановлення економічної недоцільності усунення пошкоджень вантажу (багажу).

Аварія загальна – збитки, що розподіляються між учасниками морського перевезення згідно з диспашею та отримані внаслідок вчинених навмисно і розумно надзвичайних витрат чи пожертвувань з метою рятування морського судна, фрахту або вантажу, що перевозиться на морському судні, від загальної для них небезпеки. Збитки за загальною аварією поділяються між власником судна, власником вантажу, фрахтувальником, пропорційно вартості судна, вантажу і фрахту відповідно.

Аварія часткова (окрема) – збитки учасників морського перевезення, що не належать до загальної аварії, не підлягають розподілу між судном, фрахтом і вантажем, а відносяться на того, хто відповідальний за їх виникнення, або на потерпілого.

Аварійний комісар (аджастер) – фахівець, кваліфікаційні вимоги до якого встановлюються чинним законодавством, та який за дорученням страховика або страхувальника (можливо із залученням експерта – сюрвейсера) визначає причину, характер та розмір збитків, складає аварійний сертифікат. На аварійного комісара може покладатись участь у проведенні превентивних заходів, а також ліквідації наслідків страхового випадку.

Багаж – особисті речі, предмети, які пасажир встановленим порядком передає перевізнику для перевезення та отримує при цьому відповідний документ (багажну квитанцію).

Багажна квитанція – документ, що підтверджує прийняття перевізником багажу для перевезення.

Вантаж – всі предмети з моменту прийняття їх для перевезень до здачі одержувачу вантажу.

Предмети, особливо підвладні поломці та бою – аудіо-, відео-, комп'ютерна техніка і аксесуари до неї, телевізори, програвачі, магнітофони, відеоманітофони, інша радіо-, відео- та аудіо- апаратура, комп'ютери та комплектуючі до них, включаючи будь-які периферійні прилади, інша оргтехніка, побутова і офісна електротехніка; апаратура стільникового телефонного зв'язку; фотоапаратура і аксесуари до неї; точна вимірювальна та діагностична апаратура; метали, крім заліззовмісних; абразивні вироби, азбестоцементні плити; кераміка декоративна і художня, включаючи плитку облицювальну; дерев'яні меблі; мармур, граніт і вироби з них; вироби і тара скляні, глиняні, фарфорові, фаянсові, емальовані, фарфор художній; електроди; цегла будь-якого виду, черепиця, інша скляна та керамічна продукція промисловості будівельних матеріалів, санітарно-технічні прилади; жорна, точильні та літографічні камені, графітові тиглі; скло, вироби зі скла, та вироби, які за загальною площею та/або масою складаються зі скла більше ніж на 50%; електролампи; годинники; парфумерні вироби у флаконах, пляшках тощо.

Вантажобагаж – предмети, що належать юридичним і фізичним особам, вагою окремого місця від 5 до 165 кг, що перевозяться в багажному вагоні за окрему плату без обмежень загальної ваги й без пред'явлення проїзних документів.

Дійсна вартість вантажу (багажу) – вартість, визначена в договорі, на підставі якого майно, що підлягає перевезенню, купується, або вартість вантажу (багажу), обумовлена в договорі постачання (контракті), у рахунку постачальника, або балансова вартість майна (продукції), що підлягає перевезенню, за даними бухгалтерського обліку підприємства, якому належить таке майно.

Диспаша – документ, що встановлює факт загальної аварії, її причини, містить висновок диспашера про визнання аварії загальною та розрахунок і розподіл витрат та збитків між учасниками морського перевезення пропорційно вартості їх майна (судна, фрахту і вантажу).

Договір постачання – договір, за яким організація-постачальник зобов'язується передати у певні строки організації-покупцю (замовнику) у власність (в оперативне управління) продукцію, згідно з плановим актом розподілу продукції, при цьому організація-покупець зобов'язується прийняти продукцію і оплатити її за встановленими цінами. Договором постачання є також договір, що укладається між організаціями за їх розсудом, за яким постачальник зобов'язується передати покупцю продукцію, що не розподіляється в плановому порядку, в строк, який не збігається з моментом укладання договору.

Договір перевезення вантажів – двостороння угода між перевізником, вантажовідправником чи вантажоодержувачем, що є юридичним документом, яким регламентуються обсяг, терміни та умови перевезення вантажів, права, обов'язки та відповідальність сторін щодо їх додержання. Порядок перевезення вантажів і відповідальність сторін при перевезеннях визначаються статутами (кодексами) окремих видів транспорту і правилами, що видаються у встановленому чинним законодавством порядку.

Електронний цифровий підпис – вид електронного підпису, отриманого за результатом криптографічного перетворення набору електронних даних, який додається до цього набору або логічно з ним поєднується і дає змогу підтвердити його цілісність та ідентифікувати підписувача.

Засоби перевезення – транспортні засоби, які використовуються для перевезення вантажів та/або багажу (вантажобагажу). Засобами перевезення за Правилами можуть бути: автомобільні транспортні засоби, залізничні транспортні засоби, повітряні судна, морські та річкові судна, тощо.

Зникнення безвісти – тривала безвісна відсутність морського, річкового чи повітряного судна або іншого засобу перевезення, яку прийнято вважати за його дійсну повну втрату.

Коносамент – односторонній акт морського перевізника, який не є договором морського перевезення вантажів, але засвідчує факт укладення такого договору, містить його основні умови і є доказом прийняття перевізником вантажів на перевезення та

зобов'язання передати зазначений вантаж вантажоодержувачу в кінцевому порту розвантаження.

Перевезення – переміщення (транспортування) вантажів, розміщених в контейнерах, камерах, ящиках або навалом, або іншим способом, від пункту відправлення до пункту призначення за один раз і за тими самими транспортно-супровідними документами. Можуть бути наземні (залізничні та автомобільні), водні (річкові та морські), повітряні перевезення та за територіальною ознакою – міжнародні та внутрішні (каботажні) перевезення.

Товарно-транспортна накладна – єдиний для всіх учасників транспортного процесу юридичний документ, що призначений для списання товарно-матеріальних цінностей, обліку на шляху їх переміщення, оприбуткування, складського, оперативного та бухгалтерського обліку, а також для розрахунків за перевезення вантажу та обліку виконаної роботи.

Упаковка – оболонка (тара), включаючи контейнери, яка запобігає зовнішнім впливам на вантаж та має забезпечувати повне збереження вантажу під час його транспортування з урахуванням вантажно-розвантажувальних робіт.

Фрахт – плата за перевезення вантажу.

Фрахтувальник – сторона договору фрахтування, яка на певний час отримує судно у судовласника за обумовлену плату (фрахт) для перевезення вантажів та інших цілей торговельного мореплавства.

Частина вантажу та/або багажу – неподільний вантаж та/або багаж, що є одним із декількох його подібних, або частина сипучого матеріалу чи рідини.

Цінний вантаж (багаж) – твори мистецтва, предмети антикваріату, племінні тварини, злитки дорогоцінних металів і вироби з них, ювелірні вироби, дорогоцінні каміння і вироби з них.

Договір страхування – письмова угода між страховиком і страхувальником, згідно з якою страховик бере на себе зобов'язання в разі настання страхового випадку виплатити страхове відшкодування страхувальнику або іншій особі, визначеній у договорі страхування, на користь якої укладено договір страхування, а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору.

Страховий ризик – певна подія, на випадок якої провадиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

Страхова подія – подія, яка відбулася, і яка згідно з умовами договору страхування може бути визнана страховим випадком.

Страховий випадок – подія, передбачена договором страхування, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити виплату страхового відшкодування страхувальнику або іншій третій особі.

Страхова сума – грошова сума, в межах якої страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку. Страхова сума може бути встановлена по окремому страховому випадку, групі страхових випадків, договору страхування у цілому.

Страховий тариф – ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

Страховий платіж (страховий внесок, страхова премія) – плата за страхування, яку страхувальник зобов'язаний внести страховику згідно з договором страхування.

Страхова виплата, страхове відшкодування – грошова сума в межах страхової суми, яку страховик відповідно до умов договору страхування виплачує у разі настання страхового випадку страхувальнику або іншій особі, на користь якої укладено договір страхування.

Франшиза – визначена частина збитків, що не відшкодовується страховиком згідно з договором страхування.

Institute cargo clauses-застереження (ІСС-застереження) – визначення та застереження (умови страхування) Інституту Лондонських Страховиків, що використовуються при страхуванні вантажів.

INCOTERMS – умови торговельних угод (постачання товару, вантажу), що були видані Міжнародною торговельною палатою під назвою "Міжнародні комерційні терміни" (INCOTERMS).

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

2.1. Предметом договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону і пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням вантажем та багажем (вантажобагажем), який перевозиться будь-якими видами транспорту.

2.2. Страхування вантажів та багажу (вантажобагажу) передбачає обов'язок страховика за встановлену договором страхування плату (страховий внесок, страховий платіж, страхову премію) здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування шляхом відшкодування страхувальнику або іншій особі, визначеній страхувальником у договорі страхування (вигодонабувачу), збитку, понесеного ними у зв'язку з пошкодженням, знищенням (загибеллю) або втратою застрахованого вантажу та багажу (вантажобагажу) чи його частини під час перевезення будь-якими видами транспорту та, якщо це передбачено договором страхування, - під час його проміжного складського зберігання.

3. СТРАХОВІ РИЗИКИ. СТРАХОВІ ВИПАДКИ

3.1. Страховими ризиками згідно з цими Правилами є:

3.1.1. «Стихійні явища» – буря, шторм, цунамі, град, зливові дощі, ураган, вихор, смерч, землетрус, тиск снігового шару, повінь, паводок, виверження вулкану, зсув, сель, гірські обвали, схід лавин та інші стихійні явища;

3.1.2. «Пожежа або вибух» – вогонь, блискавка, вибух, пожежа на засобі перевезення, включаючи заходи щодо рятування вантажу (багажу) та гасіння пожежі;

3.1.3. «Аварія з засобом перевезення» – аварія з засобом перевезення, падіння повітряного судна (в тому числі невдале приземлення, включаючи вимушене), дорожньо-транспортна пригода з наземним транспортним засобом, перевертання наземного транспортного засобу, сходження з рейок залізничного транспорту, зіткнення засобу перевезення з іншими транспортними засобами, а також з будь-якими нерухомими предметами чи предметами, що рухаються, включаючи кригу, посадка морського чи річкового судна на мілину, викидання на берег, потоплення або перевертання морського чи річкового судна, ліхтера або баржі;

3.1.4. «Аварії та затоплення» – провали та руйнування мостів, руйнування будівель складу, падіння повітряного судна (його частин) чи вантажів на засіб перевезення, підтоплення або затоплення через атмосферні опади, а також через аварії системи пожежегасіння, водопровідної, опалювальної, каналізаційної мережі або при гасінні пожежі, проникання морської, річкової чи озерної води в морське чи річкове судно, ліхтер, баржу, трюм, човен, інший засіб перевезення, контейнер чи місце схову вантажу, обґрунтоване викидання палубного вантажу (багажу) за борт, змивання хвилею палубного вантажу (багажу), розвантаження вантажу (багажу) в порту лиха, якщо воно було викликане ризиками, від впливу яких здійснювалося страхування;

3.1.5. «Пропажа без вісті» – пропажа, зникнення морського, річкового, повітряного судна або інших засобів перевезення без вісті;

3.1.6. «Протиправні дії третіх осіб» – крадіжка, грабіж, розбій, умисне чи необережне знищення, пошкодження вантажів (багажу) третіми особами;

3.1.7. «Поломка і бій» – поломка і бій предметів, особливо підвладних поломці і бою, розсипання вантажів (багажу), у тому числі через розрив мішків (якщо вантаж перевозиться в мішках), витікання вантажів (багажу), псування вантажів (багажу) через поломки рефрижераторних машин/холодильних установок, нещасні випадки, загибель тварин або птахів, які перевозяться як вантаж, псування вантажів (багажу) пліснявою, зігріванням, запотіванням морського чи річкового судна, - внаслідок аварії з засобом перевезення;

3.1.8. «Навантаження та розвантаження» – нещасні випадки та інші випадковості при прийомі засобом перевезення палива, нещасні випадки та інші випадковості при завантажуванні, розвантажуванні, перевантажуванні вантажів (багажу) на засіб перевезення, а також при складуванні чи укладанні вантажів (багажу), повна загибель цілого місця вантажу, що впав за борт або упушений внаслідок навантажувально-розвантажувальних робіт на судно чи інший транспортний засіб.

3.2. Страховими випадками є пошкодження, знищення (загибель) або втрата застрахованого вантажу та/або багажу (вантажобагажу) чи його частини внаслідок настання подій, передбачених договором страхування, з врахуванням визначень та обмежень передбачених договором страхування, під час перевезення вантажів та/або багажу (вантажобагажу) будь-якими видами транспорту та його проміжного складського зберігання (якщо таке передбачено договором страхування).

3.3. Договір страхування може бути укладений за однією з наступних умов страхування з врахуванням ІСС-застережень:

3.3.1. «Відповідальність за всіма ризиками, включаючи загальну аварію» (ІСС-А), що означає:

3.3.1.1. пошкодження, знищення (загибель) або втрата застрахованого вантажу та/або багажу (вантажобагажу) чи його частини внаслідок настання будь-якої з подій, передбачених п.3.1. Правил;

3.3.1.2. відповідальність за загальною аварією: збитки, витрати і внески за загальною аварією, встановлені у відповідності з договором перевезення та/або чинним законодавством, що викликані необхідністю запобігти загибелі вантажу.

3.3.2. «Відповідальність за окремою (частковою) аварією» (ІСС-В), що означає:

3.3.2.1. пошкодження, знищення (загибель) або втрата застрахованого вантажу та/або багажу (вантажобагажу) чи його частини внаслідок настання подій, передбачених п.3.1. Правил;

3.3.2.2. відповідальність за загальною аварією: збитки, витрати і внески за загальною аварією, з врахуванням застережень, передбачених п.3.6. Правил;

3.3.3. «Без відповідальності за пошкодження, крім випадків катастроф» (ІСС-С), що означає:

3.3.3.1. знищення (загибель) або втрата застрахованого вантажу та/або багажу (вантажобагажу) чи його частини внаслідок настання подій, передбачених п.3.1. Правил;

3.3.3.2. пошкодження застрахованого вантажу та/або багажу (вантажобагажу) чи його частини внаслідок настання подій, передбачених п.3.1.2. Правил, якщо при цьому сталася катастрофа самого судна (засобу перевезення), п.п.3.1.3.-3.1.4.;

3.3.3.3. відповідальність за загальною аварією: збитки, витрати і внески за загальною аварією, з врахуванням застережень, передбачених п.3.6. Правил.

3.4. Договір страхування може бути укладений також за умовою «Відповідальність за визначеними ризиками», що означає:

3.4.1. пошкодження, знищення (загибель) або втрата застрахованого вантажу та/або багажу (вантажобагажу) чи його частини внаслідок настання однієї або декількох подій та небезпек, які прямо визначені в договорі страхування та передбачені п.3.1. Правил.

3.5. Відповідальність страховика за загальною аварією може виникати при здійсненні морських вантажоперевезень. До загальної аварії належать:

3.5.1. збитки, спричинені обґрунтованим викиданням за борт вантажу або обладнання судна, а також збитки від пошкодження судна або вантажу під час вжиття заходів загального рятування, зокрема, внаслідок проникнення води в трюми через відкриті для викидання вантажу люки або інші зроблені для цього отвори;

3.5.2. збитки, заподіяні судну або вантажу під час гасіння пожежі на судні, включаючи збитки від здійсненого з метою гасіння затоплення судна, що загорілося;

3.5.3. збитки, заподіяні навмисною посадкою судна на міліну і зняттям такого судна з міліни;

3.5.4. збитки від пошкодження двигунів, інших машин або котлів судна, що знаходиться на міліні, заподіяні намаганням зняти судно з міліни, надзвичайні витрати,

пов'язані з перевантаженням вантажу, палива або предметів постачання із судна в ліхтери, з найманням ліхтерів та із зворотним завантаженням на судно, здійснені у разі посадки судна на міліну;

3.5.5. збитки від пошкодження або загибелі вантажу, палива або предметів постачання, заподіяні переміщенням їх на судні, вивантаженням із судна, зворотним завантаженням і укладанням, а також під час зберігання у тих випадках, коли самі витрати на виконання таких операцій визнаються загальною аварією;

3.5.6. витрати, зроблені з метою отримання допомоги як за договором про рятування, так і без нього, тією мірою, якою рятувальні операції здійснювалися з метою запобігання небезпеці для судна, фрахту і вантажу;

3.5.7. збитки від забруднення навколишнього природного середовища, яке виникло внаслідок загальної аварії;

3.5.8. втрата фрахту, спричинена втратою вантажу, у тих випадках, коли втрата вантажу відшкодовується в порядку розподілу загальної аварії, при цьому із фрахту виключаються витрати, що були б здійснені перевізником вантажу для його отримання, але внаслідок пожег збитки зроблені не були.

3.6. Не відносяться до загальної аварії:

3.6.1. збитки у розмірі вартості викинутого за борт вантажу, що самозайнявся, і вантажу, що перевозився на судні з порушенням правил і звичаїв торговельного мореплавства, збитки, заподіяні (будь-яким чином) під час гасіння пожежі на борту судна внаслідок дії диму або нагрівання;

3.6.2. збитки, заподіяні обрубанням уламків або частин судна, знесених або загублених в результаті нещасного випадку до проведення робіт з метою рятування від загальної небезпеки;

3.6.3. витрати, пов'язані з переміщенням з метою переукладення вантажу через зміщення в процесі рейсу або вивантаженням вантажу, палива або предметів постачання в порту відправлення чи заходу або в місці схову вантажу, коли пошкодження судна виявлено в порту відправлення або заходу.

3.7. В договорі страхування може бути передбачено також відшкодування здійснених страхувальником доцільних та необхідних витрат щодо запобігання та зменшення збитку, пов'язаних із страховим випадком (крім тих, що відносяться до загальної аварії), а також витрат на визначення розміру збитку.

3.8. Здійснені страхувальником доцільні та необхідні, пов'язані із страховим випадком (крім тих, що відносяться до загальної аварії), включають:

3.8.1. витрати щодо запобігання та зменшення збитків - на зберігання вантажу (багажу) після настання страхового випадку до моменту їх огляду страховиком, аварійним комісаром, експертом;

3.8.2. витрати на проведення експертного чи товарознавчого дослідження оцінки розміру збитку (якщо така оцінка була здійснена за погодженням зі страховиком).

3.9. При страхуванні під час проміжного складського зберігання на умовах, визначених в договорі страхування, страховик відшкодовує збитки внаслідок настання подій, передбачених п. 3.1.1.-3.1.2.; п.3.1.4.; п.3.1.6.; п.3.1.8. Правил.

3.10. У разі пропажі вантажу разом з засобом перевезення, що пропав безвісті, відповідальність страховика настає як при повній загибелі або втраті вантажу, якщо немає підстав вважати, що збиток підпадає під виключення із страхових випадків. Засіб перевезення вважається таким, що пропав безвісті, якщо з часу його очікуваного прибуття пройшло 60 днів і до моменту подання письмової заяви на виплату страхового відшкодування не надійшло ніяких повідомлень про його місцезнаходження.

3.11. Договір страхування може передбачати дію страхового захисту протягом всіх або окремих періодів перевезення з числа нижчезазначених:

3.11.1. протягом навантаження – з моменту початку руху вантажу зі складу чи місця складування для навантаження до моменту закріплення вантажу на перевізному транспортному засобі;

3.11.2. протягом зберігання на транспортному засобі до початку транспортування – з моменту закріплення вантажу на перевізному транспортному засобі до моменту початку руху перевізного транспортного засобу;

3.11.3. протягом транспортування – з моменту початку руху перевізного транспортного засобу до моменту прибуття транспортного засобу з вантажем до місця призначення;

3.11.4. протягом перевантажень – з моменту прибуття транспортного засобу з вантажем до пункту проміжного зберігання до моменту розміщення вантажу на проміжному складі і з моменту початку руху вантажу з проміжного складу для навантаження до моменту початку руху перевізного транспортного засобу;

3.11.5. протягом проміжного зберігання – з моменту розміщення вантажу на проміжному складі до моменту початку руху вантажу з проміжного складу для навантаження;

3.11.6. протягом зберігання на транспортному засобі після закінчення транспортування – з моменту прибуття транспортного засобу з вантажем до місця призначення до моменту зняття закріплення вантажу на перевізному транспортному засобі;

3.11.7. протягом розвантаження – з моменту зняття закріплення вантажу на перевізному транспортному засобі до моменту розміщення вантажу на кінцевому складі в пункті призначення.

4. ВИКЛЮЧЕННЯ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

4.1. Якщо іншого не вказано в договорі страхування, не визнається страховим випадком пошкодження, знищення (загибель) або втрата застрахованого вантажу (багажу), якщо вони сталися внаслідок:

4.1.1. війни, громадянської війни, революції, повстання, заворушення, інтервенції, збройних конфліктів як з оголошенням, так і без оголошення війни, а також актів агресії з боку держави, що перебуває у стані війни, або спрямованих на державу, що перебуває у стані війни, якщо інше не передбачено договором страхування, укладеним на умовах ІСС-А «Відповідальність за всіма ризиками, включаючи загальну аварію»;

4.1.2. дій страйкарів, робочих в локауті або осіб, які приймають участь у безладді, заколотах та актах громадської непокори, якщо інше не передбачено договором страхування, укладеним на умовах ІСС-А «Відповідальність за всіма ризиками, включаючи загальну аварію»;

4.1.3. захоплення, конфіскації, арешту, заборони або затримання (включаючи піратство), їх наслідків та спроб їх здійснення, якщо інше не передбачено договором страхування, укладеним на умовах ІСС-А «Відповідальність за всіма ризиками, включаючи загальну аварію»;

4.1.4. прямих або побічних терористичних дій, наслідків терористичних актів (кваліфікація терористичного акту здійснюється згідно чинного законодавства), якщо інше не передбачено договором страхування, укладеним на умовах ІСС-А «Відповідальність за всіма ризиками, включаючи загальну аварію»;

4.1.5. дії мін, торпед, бомб та іншої залишеної зброї, якщо інше не передбачено договором страхування, укладеним на умовах ІСС-А «Відповідальність за всіма ризиками, включаючи загальну аварію»;

4.1.6. прямого або непрямого впливу атомного вибуху, радіації чи радіоактивного зараження у зв'язку із будь-яким застосуванням атомної енергії і використанням, маніпуляцією з радіоактивними матеріалами, устаткуванням і приладами, що містять такі матеріали, чи будь-якими джерелами іонізуючого випромінювання, ядерними установками, реакторами чи будь-яким ядерним комплексом або його частиною, будь-якою зброєю з застосуванням ядерного розпаду та/або синтезу, або інших аналогічних реакцій, чи радіоактивної сили, чи матеріалу;

4.1.7. самоzapалення або вибуху небезпечних вантажів (пожежовибухонебезпечних, легкозаймистих та їдких речовин, вибухових пристроїв, вогнепальної зброї) при їх

перевезенні, навантаженні, розвантаженні, а також збереження в безпосередній близькості від застрахованого вантажу речовин та предметів, небезпечних у відношенні вибуху чи samozapalennja;

4.1.8. застосування бактеріологічної зброї і зброї психотропної дії, а також непридатності вантажу (багажу) для подальшого використання внаслідок зараження вірусами будь-якого виду або впливу отруйних, хімічних або біологічно-активних речовин;

4.1.9. дії таких чинників як шум, вібрація, звуковий удар чи інші фактори подібного роду, електричні чи електромагнітні перешкоди;

4.1.10. ушкодження комп'ютерної системи, програмного забезпечення, дії комп'ютерного вірусу або процесу, або будь-якої іншої електронної системи.

4.2. Не підлягають відшкодуванню непрямі витрати та збитки (за винятком тих, що відшкодовуються як збитки загальної аварії):

4.2.1. понесені судном або вантажем витрати та збитки внаслідок збільшення тривалості рейсу, збитки від простою, затримки, несвоєчасної доставки вантажу, навіть якщо подія, внаслідок якої відбулася затримка, покривається страхуванням (за винятком випадків, коли відшкодування таких витрат прямо передбачено договором страхування);

4.2.2. що виникли внаслідок невиконання або неналежного виконання страхувальником договірних зобов'язань, гарантійних чи аналогічних їм зобов'язань, неплатоспроможності або невиконання фінансових зобов'язань судовласниками, фрахтувальниками, а також іншими особами, які здійснюють або відповідальні за перевезення і збереження вантажу (багажу);

4.2.3. втрата доходу або недоотримання прибутку, неотримання прибутку через перерву у виробництві, витрати на обслуговування судна під час його знаходження в порту - лоцманські видатки, корабельні та митні збори, вартість буксирування, швартування, вартість палива, води, продуктів для екіпажу, медичне обслуговування екіпажу, поштові та телеграфні витрати судна, тощо, витрати на заробітну плату й утримання екіпажу судна, на паливо і предмети постачання, тощо;

4.2.4. що виникли внаслідок помилок та упущення, у тому числі при оформленні документів, професійної чи технічної помилки при складанні, оформленні та/або перевірці документів, невірному оформленні митних документів чи недотримання правил по митному оформленню майна та вантажів, помилок в обліку та нарахуванні податків та мита, невірному оформленні документів первинної бухгалтерської звітності тощо;

4.2.5. штрафи, накладені на страхувальника органами державної та/або виконавчої влади;

4.2.6. штрафні санкції, пені, передбачені контрактом постачання, договорами (угодами), за невиконання страхувальником умов таких договорів;

4.2.7. моральна шкода та компенсація упущеної вигоди.

4.3. Не є страховим випадком подія, що трапилася поза місцем чи не в період дії договору страхування.

4.4. Не відшкодовуються збитки внаслідок:

4.4.1. неморехідності судна та/або непридатності морського, річкового чи повітряного судна, ліхтера, баржі чи наземного транспортного засобу для безпечного перевезення вантажів та/або перевезення з перевищенням норм, визначених для транспортних засобів, якими здійснюється перевезення, окрім випадків, коли страхувальник (вигодонабувач) документально доведе, що ані йому, ані його представникам не було відомо про такі непридатності чи технічний стан засобів перевезення, або, що за умовами торговельного контракту (договору постачання) страхувальник (вигодонабувач) не міг впливати на вибір перевізника і засіб перевезення та не винний у виникненні обставин, які призвели до такої неморехідності та/або непридатності;

4.4.2. використання страхувальником засобу перевезення у цілях, які не відповідають вимогам чинного законодавства та/або відрізняються від зазначених у договорі перевезення, в тому числі:

4.4.2.1. перевезення контрабандних вантажів або іншої незаконної діяльності страхувальника в якості перевізника;

4.4.2.2. буксирування або транспортування засобу перевезення.

4.4.3.недопоставки вантажів (багажу) чи його частини/частин, недостачі вантажів (багажу) чи невідповідності їх найменувань при цілості зовнішньої упаковки, пломб, замків або печаток;

4.4.4.недостатності або непридатності упаковки вантажів (багажу) або підготовки їх до перевезення, якщо вони не були належним чином упаковані страхувальником для їх перевезення у відповідності до вимог упакування вантажів (багажу) та правил перевезення, невідповідності упакування технічним нормам для даної категорії вантажів або відправлення вантажів (багажу) без упаковки;

4.4.5.недотримання страхувальником правил завантаження, укладки, складування, порушення вимог щодо формування укрупнених вантажних та/або багажних місць, невідповідного розміщення та кріплення вантажу (багажу), недоліків при навантаженні чи недоцільного способу навантаження, навантаження у необладнаний відповідним чином транспортний засіб, або навантаження понад норми, - якщо страхувальник здійснює навантаження, розвантаження самостійно;

4.4.6.відправлення страхувальником вантажу та/або багажу в пошкодженому стані, наявності у вантажі (багажу) на момент початку перевезення дефектів чи недоліків;

4.4.7.приведення вантажу (багажу) до непридатного стану в результаті псування або забруднення тари, знецінення вантажу (багажу) внаслідок забруднення або псування тари при цілості зовнішньої упаковки;

4.4.8.залишення страхувальником вантажу без догляду, порушення страхувальником правил безпечної стоянки засобу перевезення, стоянки у місцях, не передбачених договором перевезення, залишення наземного транспортного засобу не на стоянці, що охороняється, або не на спеціально обладнаній стоянці для автоперевізників;

4.4.9.відхилення страхувальником від маршруту перевезення, повернення вантажу у пункт відправлення, зміни пункту призначення та/або способу перевезення вантажів (багажу), якщо про такі зміни не було письмово повідомлено страховику відповідно до умов договору страхування;

4.4.10. пошкодження майна, що перевозиться вантажоперевезенням в інше виробниче приміщення або при зміні місця проживання (якщо інше не передбачено договором страхування).

4.5. Не визнається страховим випадком пошкодження, знищення або втрата вантажу внаслідок:

4.5.1.звичайної для даного вантажу природної втрати, природної зміни ваги чи обсягу, усушки, утрясання, витікання, висипання, зменшення об'єму у межах норм звичайного зменшення, закінчення гарантійних строків і строків реалізації вантажу (багажу);

4.5.2.впливу звичайних коливань температури, трюмного повітря, дії особливих властивостей чи природних якостей вантажу, корозії, гниття, бродіння, набуття запахів, подряпин, рубцювання, відколювання фарби, лакового покриття, емалі, хімічних змін, внутрішнього псування, плісняви, втрати якості, звичайної потертості вантажу, тертя із стінками чи стійками засобу перевезення чи іншими предметами, і т.п.;

4.5.3.псування хробаками, гризунами, комахами чи іншими шкідниками, а також тваринами чи птахами.

4.6. Не виплачується страхове відшкодування, якщо:

4.6.1.довірена особа страхувальника (водій) не була належним чином уповноважена чи не мала підстав на керування транспортним засобом відповідно до чинного законодавства, не мала посвідчення на право керування транспортним засобом відповідного типу та категорії, або перебувала в стані алкогольного, наркотичного або токсичного сп'яніння чи під впливом медикаментозних препаратів, при застосуванні яких протипоказано керувати транспортними засобами, що мало прямий безпосередній вплив на настання страхового випадку;

4.6.2. довірена особа страхувальника, яка керувала транспортним засобом, самовільно залишила місце аварії, дорожньо-транспортної пригоди, втекла чи відмовилась від проходження огляду щодо стану алкогольного сп'яніння, наркотичного або іншого отруєння, відповідно до встановленого порядку або коли транспортний засіб під її керуванням використовувався як знаряддя вчинення злочину.

4.7. При страхуванні перевізником вантажів, що перевозяться наземним транспортом, страхове відшкодування у разі протиправних дій третіх осіб, в тому числі крадіжки, виплачується лише у тому разі, якщо протиправні дії були здійснені вночі (з 18.00 до 6.00) з транспортного засобу, який знаходився в замкненому гаражі або на спеціально освітленому майданчику, за наявності системи сигналізації у справному стані, або вдень за наявності системи сигналізації у справному стані та вжитих заходах попередження, за відсутності водія, якщо інше не передбачено договором страхування.

4.8. При страхуванні вантажів (багажу) під час перевезення морськими (річковими) суднами (крім поромів, а також суден, барж чи ліхтерів, що використовуються на території порту для завантаження або розвантаження вантажу (багажу) із морського судна):

4.8.1. враховуються вимоги щодо наявності відповідної класифікації судна в класифікаційному товаристві (реєстрі), що застосовується в державі реєстрації судна;

4.8.2. враховуються обмеження щодо технічних характеристик та віку суден, зокрема:

4.8.2.1. вік суден не повинен перевищувати 25 років, якщо при цьому для них встановлений і зберігається постійний маршрут плавання з правом завантаження і розвантаження в певних портах світу, якщо інше не передбачено договором страхування;

4.8.2.2. вік суден, у тому числі зафрахтованих, і суден з брутто-реєстровим тоннажем (брт) меншим 1.000 брт., та засобів, що являють собою механічні самохідні, збудовані з застосуванням сталених матеріалів, - не повинен перевищувати 15 років, а нафтових танкерів з тоннажем більше 50.000 брутто-реєстрових тонн, - 10 років, якщо інше не передбачено договором страхування.

4.9. Якщо інше не передбачено договором страхування, на страхування не приймаються: технічні носії інформації комп'ютерних та аналогічних систем (магнітні плівки, касети, магнітні диски і т. і.), вогненебезпечні, легкозаймисті, вибухонебезпечні, токсичні, отруйні та їдкі речовини і матеріали.

4.10. Якщо інше не передбачено договором страхування, договір страхування може бути укладений лише відносно того багажу (вантажобагажу), на який видається багажна (вантажобагажна) квитанція. У всіх можливих випадках страхувальник зобов'язаний оголосити цінність багажу (вантажобагажу) в багажній (вантажобагажній) накладній та зробити запис щодо кількості місць, ваги та опису багажу (вантажобагажу).

4.11. У разі перевезення багажу без багажної квитанції (ручна поклажа) він вважається застрахованим і виплата страхового відшкодування проводиться лише в тому випадку, якщо в договорі страхування прямо вказано, що страхування проводиться відносно ручної поклажі пасажирів.

4.12. В договорі страхування можуть бути встановлені інші виключення із страхових випадків та обмеження страхування, які не суперечать законодавству України.

5. ПОРЯДОК УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

5.1. Договір страхування укладається в письмовій формі, на підставі усної або письмової заяви страхувальника. Страхувальник може іншим чином заявити про свій намір укласти договір страхування.

5.2. Договір страхування також може бути укладений шляхом обміну листами, документами, підписаними (в тому числі, але не виключно, підписаними за допомогою електронного цифрового підпису) стороною, яка їх надсилає. У разі надання страхувальником страховику письмової заяви (в тому числі, але не виключно, підписаною за допомогою електронного цифрового підпису) за формою, встановленою страховиком, що засвідчує ознайомлення страхувальника з правилами страхування та виражає намір

укласти договір страхування, такий договір може бути укладений шляхом видачі (надсилання) страхувальнику страхового свідоцтва (поліса, сертифіката), який не містить розбіжностей з поданою заявою. Заява складається у двох примірниках, копія заяви надсилається страхувальнику з відміткою страховика або його уповноваженого представника про прийняття запропонованих умов страхування.

5.3. Під час укладення договору страхування страховик може проводити огляд вантажів та/або засобів перевезення, перевіряти наявність вантажів (багажу), їх фактичний стан, цілість упаковки, маркування, умови навантаження та зберігання, знайомитись з документацією на вантажі та/або засоби перевезення, бути присутнім при навантаженні, розвантаженні та складати щодо таких дій відповідні акти.

5.4. У випадках, коли це прийнято міжнародною торгівельною практикою та/або чинним законодавством України при експортних-імпортних операціях в момент переходу ризику від постачальника до одержувача або перед навантаженням, розвантаженням, перевантаженням, або відповідно до умов договору постачання (за домовленістю сторін) необхідний сюрвейерський огляд.

5.5. Договір страхування може бути укладений щодо:

5.5.1. вантажів, що перевозяться окремим, разовим перевезенням;

5.5.2. вантажів, що перевозяться кількома запланованими перевезеннями, що мають відбутися за певний період на визначених у договорі страхування умовах. При цьому, в договорі страхування:

5.5.2.1. визначаються загальні для всіх перевезень умови страхування, а на кожне окреме перевезення страхувальник подає заяву на страхування, укладається додаткова угода до договору щодо страхування визначеного вантажу (багажу) під час окремого перевезення, а також може бути виданий страховий поліс (сертифікат), який підтверджує факт страхування;

5.5.2.2. може бути передбачено, що договір страхування діє у періоди страхування, визначені договором, за які сплачено страховий платіж, при цьому, до початку кожного періоду страхування страхувальник сплачує страхові платежі за заплановані вантажоперевезення, а після закінчення кожного періоду страхування (або календарного звітного періоду) складається реєстр (список) фактично здійснених перевезень, в якому зазначаються вартість вантажів (багажу) за кожним перевезенням, страхові суми, страхові тарифи, страхові платежі та інші індивідуальні умови для кожного перевезення, після чого страхувальник доплачує різницю між страховими платежами розрахованими за таким реєстром та раніше сплаченими платежами, або така різниця може бути зарахована у рахунок сплати за наступні періоди страхування.

5.5.3. Якщо перевезення вантажів здійснюються систематично/регулярно на аналогічних умовах та за наперед відомими маршрутами – договір страхування може бути укладений одночасно відносно всіх таких перевезень.

5.6. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

5.7. Договором страхування може бути передбачено, що окремі положення цих Правил не включаються в договір і не діють в конкретних умовах страхування. У випадку, якщо конкретні умови Договору не узгоджуються з положеннями цих Правил, застосовуються умови, визначені страховиком та страхувальником в договорі страхування.

5.8. Договором страхування можуть бути передбачені умови страхування інші, ніж викладені в цих Правилах, якщо це не суперечить законодавству України.

5.9. Зміни та доповнення до договору страхування вносяться за взаємною згодою сторін договору страхування шляхом укладення додаткових угод до договору страхування.

5.10. Факт укладання договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

5.11. У випадку втрати страхового свідоцтва (полісу, сертифікату) в період його дії, страховик видає страхувальнику дублікат. Після видачі дублікату втрачене страхове свідоцтво (поліс, сертифікат) є недійсним і виплати страхових відшкодувань по ньому не здійснюються.

6. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ СУМ. ФРАНШИЗА

6.1. Розмір страхової суми визначається за домовленістю між страховиком та страхувальником під час укладання договору страхування або внесення змін до договору страхування.

6.2. Страхова сума визначається приймаючи до уваги документи, що підтверджують вартість вантажу, багажу (вантажобагажу) на момент укладення договору страхування – на підставі даних торговельного контракту, договору постачання, рахунку-фактури, акту експертної оцінки (товарознавчої експертизи), бухгалтерських даних або інших офіційних документів власника (відправника) вантажу, які підтверджують кількість і вартість відправленого вантажу, а у випадку відсутності таких документів – виходячи з ринкових цін та звичайної вартості аналогічного товару такого ж роду і якості, якщо інше не передбачено договором страхування.

6.3. Страхова сума вантажів (багажу) в договорі страхування може бути встановлена:

6.3.1. в розмірі вартості вантажів (багажу) на момент укладення договору страхування;

6.3.2. в розмірі певної частки вартості вантажів (багажу) на момент укладення договору страхування;

6.3.3. виходячи із загального (запланованого) обсягу вантажоперевезень протягом строку дії договору страхування.

6.4. Додатково, страхова сума в тому числі може включати та враховувати вартість перевезення (фрахту), упакування, митного оформлення вантажу, тощо.

6.5. Договором страхування може бути передбачено встановлення додаткових страхових сум (лімітів відповідальності) щодо компенсації додаткових витрат, спрямованих на рятування вантажу та транспортного засобу, який його перевозить, на зменшення збитків внаслідок настання страхового випадку, на встановлення розмірів збитку, тощо.

6.6. Договором страхування може бути передбачено встановлення додаткових обмежень відповідальності страховика щодо відшкодування збитків, що сталися при перевезенні.

6.7. Розміри франшиз та/або спосіб їх визначення та застосування під час визначення розміру страхової виплати зазначаються в договорі страхування.

6.8. Страхова сума та франшиза за договором страхування можуть бути встановлені в іноземній валюті, відповідно до валюти контракту, якщо перевезення вантажів є експортно-імпортною операцією.

7. СТРАХОВИЙ ТАРИФ. СТРАХОВИЙ ПЛАТІЖ

7.3. Розмір страхового тарифу за договором страхування визначається страховиком відповідно до Додатку №1 до цих Правил.

7.4. Страховий платіж за договором страхування розраховується, виходячи із страхових сум та страхових тарифів.

7.5. Страховий платіж може бути сплачений готівкою або шляхом безготівкового перерахування на рахунок страховика.

7.6. Страховий платіж вважається сплаченим з моменту його внесення в касу страховика або надходження на рахунок страховика, якщо інше не вказано в договорі страхування.

7.7. Страховий платіж за договором страхування може сплачуватися одноразово або частинами в терміни та в розмірах, передбачених договором страхування.

7.8. Якщо до дати сплати чергової частини страхового платежу за договором страхування відбувся страховий випадок, страхувальник сплачує всі несплачені частини страхового платежу або страховик утримує всі несплачені частини страхового платежу із суми страхового відшкодування, якщо інше не передбачено договором страхування.

8. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

8.3. Строк дії договору страхування встановлюється за згодою сторін та зазначається в договорі страхування.

8.4. Стосовно кожного перевезення договір страхування діє з моменту і протягом часу, вказаного в договорі страхування, із врахуванням умов, зазначених в п. 3.11. цих Правил.

8.5. Договір страхування починає діяти з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

8.6. Договір страхування припиняє свою дію о 24:00 годині дати, зазначеної в договорі страхування як дата закінчення договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

8.7. Якщо перевезення фактично завершується в пункті іншому, ніж пункт, зазначений в договорі страхування, чи вантаж, який перевозиться за маршрутом, зазначеним у договорі, розвантажується у проміжному пункті для перевезення іншим засобом перевезення, що не передбачено договором страхування (додатковою угодою до договору), чи розвантажується в пункті вимушеного заходу, що не передбачено договором страхування (додатковою угодою до договору), то такий пункт вважається кінцевим пунктом призначення і договір страхування припиняє свою дію, якщо інше ним не передбачено.

8.8. Договір страхування діє відносно лише тих перевезень, що здійснюються за маршрутом, визначеним у договорі страхування.

8.9. За згодою страхувальника і страховика дія договору страхування може бути подовжена на строк затримки доставки вантажу у випадках виникнення обставин, які не залежать від страхувальника: при вимушеному відхиленні від маршруту перевезення, примусовому розвантаженні, перевідправці або перевантаженні, а також під час будь-якої зміни у зв'язку з використанням власниками транспорту своїх прав, які впливають з договору перевезення, - за умови обов'язкового письмового попередження страховика про зміни таких обставин протягом 24-х годин з моменту їх настання, оформлення відповідної додаткової угоди до договору та доплати страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

8.10. Місцем дії договору страхування є країни та території згідно з маршрутом перевезення, однак, його дія не може поширюватися на зони загальноновизнаних воєнних конфліктів, території та держави, де оголошена надзвичайна ситуація у зв'язку зі стихійним лихом, якщо інше не передбачено договором страхування.

9. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

9.3. Страхувальник має право:

9.1.1. ознайомитися с Правилами та умовами страхування;

9.1.2. при укладенні договору страхування призначати вигодонабувачів для отримання страхового відшкодування, а також змінювати їх до настання страхового випадку;

9.1.3. при настанні страхового випадку отримати страхове відшкодування відповідно до умов договору страхування;

9.1.4. залучати незалежних експертів для розслідування обставин страхового випадку та замовляти за власний рахунок проведення незалежної експертизи;

9.1.5. оскаржити у встановленому чинним законодавством України порядку відмову страховика у виплаті страхового відшкодування або його розмір;

9.1.6. отримати дублікат договору страхування у разі його втрати, при цьому оригінал вважається недійсним;

9.1.7. на дострокове припинення дії договору страхування у випадках, передбачених договором страхування та Правилами.

9.2. Страхувальник зобов'язаний:

9.2.1. ознайомити вигодонабувача з Правилами та договором страхування

9.2.2. сплатити страхові платежі у розмірі та в терміни, передбачені договором;

9.2.3. при укладенні договору страхування надати страховику інформацію про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, в т.ч. про:

9.2.3.1. факти настання в страхувальника випадків, які могли б бути страховими випадками за договором страхування, якщо б такий договір страхування був укладений і діяв в період настання цих випадків;

9.2.3.2. факти настання в страхувальника випадків, які були страховими випадками за договорами страхування, укладеними з іншими страховиками;

9.2.3.3. інші діючі договори страхування цього ж вантажу (вантажобагажу) з іншими страховиками;

і надалі письмово інформувати страховика про будь-яку зміну таких обставин протягом 24-х годин з моменту їх настання;

9.2.4. при укладенні договору страхування, протягом його дії та після настання страхового випадку: надавати можливість страховику за його вимогою проводити огляд вантажів та/або засобів перевезення, перевіряти наявність вантажів (багажу), їх фактичний стан та цілість, упакування, умови зберігання та перевезення, бути присутнім при навантаженні, розвантаженні, складати щодо таких дій відповідні акти; надавати страховику за його вимогою для ознайомлення документи щодо застрахованого вантажу (багажу) та умов його перевезення, а саме: договір постачання, договір перевезення, товарно-транспортні накладні, інші документи щодо перевезення вантажу (багажу), тощо;

9.2.5. повідомити страховика про настання страхової події в строк, передбачений договором страхування та діяти відповідно до Правил та умов договору страхування;

9.2.6. вживати всіх доцільних та необхідних заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

9.2.7. у разі отримання страхувальником відшкодування збитків від третіх осіб, винних у завданні збитків або які відшкодовують їх замість винуватця, протягом трьох робочих днів письмово повідомити про таке страховика;

9.2.8. виконувати вимоги чинного законодавства щодо технічного стану і обладнання морського, річкового, повітряного судна чи наземного транспортного засобу, правил, інструкцій, нормативних документів, що регулюють рух транспорту та здійснення перевезень вантажів, зокрема, чинних Правил здійснення перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні, Кодексу торговельного мореплавства України;

9.2.9. виконувати інші обов'язки, передбачені договором страхування та Правилами.

9.3. Страховик має право:

9.3.1. при укладенні договору страхування, протягом його дії та після настання страхового випадку проводити огляд вантажів та/або засобів перевезення, перевіряти наявність вантажів (багажу), їх фактичний стан та цілість, упакування, умови зберігання та перевезення, бути присутнім при навантаженні, розвантаженні, складати щодо таких дій відповідні акти, вимагати від страхувальника надання для ознайомлення документів щодо застрахованого вантажу (багажу) та умов його перевезення, а саме: договору постачання, договору перевезення, товарно-транспортних накладних, тощо;

9.3.2. у випадку зміни страхового ризику запропонувати страхувальнику змінити умови договору страхування та у разі збільшення страхового ризику – отримати доплату страхового платежу відповідно до такої зміни. У разі відмови страхувальника від пропозиції страховика, останній має право достроково припинити дію договору страхування (повернення страхових платежів проводиться відповідно до частини другої п.15.4. Правил);

9.3.3. самостійно з'ясовувати причини та обставини страхового випадку, у разі необхідності робити запити про відомості, пов'язані із страховим випадком, до правоохоронних органів, інших установ і організацій, що володіють інформацією про обставини страхового випадку;

9.3.4. залучати незалежних експертів для розслідування обставин страхового випадку, замовляти за власний рахунок проведення незалежної експертизи щодо визначення розміру збитку;

9.3.5. відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках, передбачених договором страхування, Правилами та Законом;

9.3.6. на дострокове припинення дії договору страхування у випадках, передбачених договором страхування та Правилами.

9.4. Страховик зобов'язаний:

9.4.1. ознайомити страхувальника з Правилами та умовами страхування;

9.4.2. протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхового відшкодування страхувальнику;

9.4.3. при настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у передбачений договором страхування строк. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхового відшкодування шляхом сплати страхувальнику неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається в договорі страхування;

9.4.4. відшкодувати витрати, понесені страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, а також на розслідування причин та обставин страхового випадку, якщо таке передбачено договором страхування;

9.4.5. за заявою страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, переукласти з ним договір страхування;

9.4.6. не розголошувати відомості про страхувальника і його майновий стан, за винятком випадків, передбачених чинним законодавством України;

9.5. Обов'язки страхувальника, зазначені в цих Правилах і в договорі страхування, укладеному на підставі цих Правил, рівною мірою поширюються на вигодонабувача, якщо інше не передбачено договором страхування. Невиконання вигодонабувачем цих обов'язків спричиняє ті ж наслідки, що і невиконання їх страхувальником.

9.6. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші права та/або обов'язки страхувальника та/або страховика, які не суперечать чинному законодавству.

10. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

10.1. При настанні страхового випадку страхувальник зобов'язаний:

10.1.1. діяти відповідно чинного законодавства України або законодавства країни настання страхового випадку, дотримуватись встановлених правил, інструкцій, нормативних документів, що регулюють рух транспорту та перевезення вантажів (багажу), зокрема, при настанні дорожньо-транспортної пригоди з засобом наземного транспорту дотримуватися передбачених правилами дорожнього руху обов'язків водія, причетного до дорожньо-транспортної пригоди;

10.1.2. протягом однієї години, після того, як стане відомо про настання страхового випадку, заявити в Національну поліцію, автомобільну інспекцію, адміністрацію порту, аеропорту, залізничної станції, правоохоронні органи, ДСНС України, пожежної охорони, гідрометеорологічної служби, інші компетентні організації та уповноважені державні установи України або країни місця настання страхового випадку, дочекатися прибуття їх представників та отримати офіційні документи (протокол, акт, довідку), які підтверджують факт настання, місце, час і обставини страхового випадку;

10.1.3. негайно, але не пізніше 48-и годин (а у випадку втрати, крадіжки, зникнення вантажу - не пізніше 24-х годин), будь-яким найбільш терміновим способом (телефон, факс, телеграф, тощо) повідомити страховика про настання страхового випадку;

10.1.4. самостійно вжити всіх можливих заходів щодо відповідного документального підтвердження страхового випадку та завданих збитків: забезпечити внесення запису з описом пошкоджень та вказанням ймовірного розміру збитків до акту приймання-передачі вантажу, накладної, інших супровідних документів, із зазначенням даних про вантаж, транспортний засіб, маршрут перевезення, стан замків, пломб,

упакування, тощо, а також здійснити фото- чи відео-зйомку пошкодженого вантажу (багажу) та наслідків страхового випадку (за умови технічної можливості);

10.1.5. вжити всіх можливих заходів задля порятунку вантажів (багажу), запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку, в тому числі рятувати застрахований вантаж, забезпечити охорону вантажу;

10.1.6. зберігати вантаж (багаж), відповідальність за збереження якого несе страхувальник, а також засіб перевезення, у такому стані, в якому вони опинились одразу після настання страхового випадку, протягом розумних та доцільних термінів, до тих пір, поки їх не огляне аварійний комісар, сюрвейєр, незалежний експерт чи представник страховика, але не більш, ніж протягом десяти робочих днів після письмового повідомлення страховика про страховий випадок, якщо інший строк письмово не погоджено з страховиком. Зміна наслідків страхового випадку припустима тільки, якщо таке диктується письмовими вказівками компетентних організацій, розуміннями безпеки, зменшення розміру збитку тощо;

10.1.7. надати можливість представникам страховика провести огляд пошкодженого вантажу, місця настання страхового випадку, з метою розслідування причини, обставин виникнення збитків та визначення їх розміру;

10.1.8. невідкладно, але не пізніше двох робочих днів з дня настання страхового випадку, подати страховику письмове повідомлення (за встановленою страховиком формою) про страховий випадок (особисто, нарочним або за допомогою факсимільного або електронного зв'язку). У письмовому повідомленні повинні бути вказані час, місце, причини та обставини страхового випадку, характер нанесеної шкоди, очікуваний розмір збитків, ймовірний винуватець та свідки. Якщо з поважних причин страхувальник не міг повідомити страховика про настання страхового випадку у встановлений строк, він повинен підтвердити це документально та подати таке повідомлення протягом двох робочих днів з дати усунення таких причин;

10.1.9. письмово узгодити із страховиком порядок визначення розміру збитку, здійснення відновлювального ремонту та не розпочинати відновлювальний ремонт без огляду страховика (його представника) та/або надання письмового погодження страховика на проведення ремонту;

10.1.10. протягом трьох робочих днів письмово повідомити страховика про порушення судової справи, що стосується причин та обставин страхового випадку;

10.1.11. для отримання страхового відшкодування подати письмову заяву на виплату страхового відшкодування та всі необхідні документи, передбачені договором, не пізніше одного року - при експортних постачаннях та не пізніше 6-ти місяців - при імпорتنних постачаннях, із моменту настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування.

11. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ

11.1. Для отримання страхового відшкодування страхувальник повинен надати страховику письмову заяву на виплату страхового відшкодування за встановленою страховиком формою, а також додати до заяви оригінали або належним чином засвідчені копії документів, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків, а саме:

11.1.1. договір страхування;

11.1.2. документ, що підтверджує особу одержувача страхового відшкодування;

11.1.3. довідка про присвоєння ідентифікаційного номера, якщо одержувачем страхового відшкодування є фізична особа, або витяг з державного реєстру - для юридичної особи;

11.1.4. документ, що підтверджує законний майновий інтерес та право власності на пошкоджений вантаж (багаж) на день настання страхового випадку;

11.1.5. довідка патрульної поліції Ф2 про обставини дорожньо-транспортної пригоди, протокол про адміністративне порушення, аварійний сертифікат, акт

повідомлення, морський протест, виписка із суднового журналу з обов'язковою вказівкою причини страхового випадку, у випадку зникнення засобу перевезення безвісти: достовірні свідчення про час виходу засобу перевезення за маршрутом із порту (пункту) відправлення, а також про неприбуття його до місця призначення в строк, встановлений для визнання морського, річкового судна, іншого засобу перевезення зниклим безвісти, висновки (акти, довідки) компетентних організацій (патрульної поліції, адміністрації порту, гідрометеорологічної служби, пожежного нагляду, судово-слідчих органів, та ін.), інші документи компетентних організацій, що підтверджують факт, причини, обставини, страхового випадку, а також характер отриманих пошкоджень або інших наслідків страхового випадку;

11.1.6. документи, що підтверджують розмір збитків: комерційний акт, акти сюрвеєрського огляду, акти огляду вантажів (багажу) аварійним комісаром, висновки експертів чи компетентних організацій щодо оцінки пошкодженого або втраченого вантажу, із зазначенням розміру збитків у грошовому вираженні, що виконуються спеціалізованими організаціями відповідно до чинного законодавства України та практики або звичаїв країни місця настання страхового випадку (торгово-промислової палати, сюрвеєрської компанії тощо);

11.1.7. товарно-транспортні накладні (залізничні- чи авіа-, ТТН-, CMR-накладні, багажні чи вантажобагажні), коносаменти, контракти, фактури та рахунки (інвойси), з відміткою вантажоодержувача про пошкоджений, знищений вантаж, інші транспортні, перевізні та складські документи щодо страхового випадку;

11.1.8. перелік пошкодженого або знищеного вантажу (багажу) та документи, що підтверджують дійсну вартість вантажу (багажу) на момент укладання договору страхування, в т.ч. бухгалтерські документи та виписки про вартість вантажу, фрахту, митних видатків, висновки товарознавчої експертизи, а також документи, що підтверджують вартість вантажу (його частини), який залишився після настання страхового випадку;

11.1.9. обґрунтовані документами розрахунки або диспаша з розподілом загальної аварії між учасниками перевезення у разі вимоги про відшкодування збитків, витрат і внесків за загальною аварією;

11.1.10. документи, що підтверджують здійснені страхувальником необхідні та доцільні витрати, які відшкодовуються за умовами договору;

11.1.11. рішення про порушення або відмову в порушенні кримінального провадження, у випадку існування такого документу;

11.1.12. рішення судових органів, яке набрало законної сили та стосується страхового випадку (якщо справа розглядається судом);

11.1.13. фотографії чи відео пошкодженого вантажу (багажу) та наслідків страхового випадку (за умови технічної можливості);

11.1.14. інші документи, передбачені договором страхування.

12. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ ЗБИТКІВ ТА РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ ВИПЛАТ

12.1. Розмір збитків встановлюється на підставі наданих страхувальником документів, передбачених договором страхування.

12.2. Підставою для визначення розміру збитків, у тому числі визнання вантажу, багажу знищеним або втраченим, може бути експертна (товарознавча) оцінка, що здійснюється незалежним експертом, який діє відповідно до чинного законодавства.

12.3. Кожна із сторін договору страхування має право замовити проведення незалежної експертизи, що проводиться за рахунок сторони, що замовляє таку експертизу.

12.4. У разі пошкодження вантажів (багажу) розрахунок розміру збитку може бути здійснений на підставі акту виконаних робіт або рахунку (калькуляції) виконавця ремонтних робіт.

12.5. За наявності розбіжностей між сторонами договору страхування, що регулюються у судовому порядку, розмір збитку визначається на основі рішення суду.

12.6. До збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку, відносяться збитки, пов'язані з пошкодженням, знищенням (загибеллю) або втратою застрахованого вантажу та багажу (вантажобагажу) чи його частини, збитки та витрати за загальною аварією (якщо таке передбачено договором страхування), а також необхідні та доцільні витрати, пов'язані з страховим випадком, якщо таке передбачено договором страхування.

12.7. Розмір збитку визначається наступним чином:

12.7.1. при пошкодженні вантажу та/або багажу (вантажобагажу) чи його частини - у розмірі витрат на його відновлення згідно з узгодженим розрахунком вартості відновлення, або (в залежності від характеру пошкоджень та виду вантажу) - у розмірі, на який знижена вартість вантажу в результаті страхового випадку, але не більше дійсної вартості вантажу;

12.7.2. при знищенні (загибелі) або втраті вантажу та/або багажу (вантажобагажу) чи його частини - виходячи з дійсної вартості вантажу та/або багажу (вантажобагажу) на момент укладення договору страхування (початок перевезення), але не більше дійсної вартості вантажу.

12.8. Якщо на момент настання страхового випадку дійсна вартість застрахованого вантажу та/або багажу виявилась нижчою, ніж заявлена та за значена в договорі страхування, то розмір страхового відшкодування визначається виходячи з дійсної вартості застрахованого вантажу (багажу) на момент настання страхового випадку.

12.9. Вартість відновлення включає витрати на матеріали і запасні частини для відновлення, вартість виконання відновлювальних (ремонтних) робіт, витрати на доставку матеріалів для відновлення й інші правомірні витрати, необхідні для відновлення первісного стану пошкодженого вантажу та/або багажу, який існував на момент страхового випадку. При цьому до витрат на відновлення не включається вартість додаткових витрат, що викликані необхідністю поліпшення вантажу (багажу) (в т.ч. у зв'язку із його зносом), а також витрат на тимчасовий чи допоміжний ремонт.

12.10. Розмір страхового відшкодування визначається відповідно до умов договору страхування, виходячи із розміру збитку, з врахуванням:

12.10.1. страхової суми;

12.10.2. раніше здійснених страхових виплат за договором страхування;

12.10.3. розміру франшизи, обумовленої договором страхування;

12.10.4. зносу вантажу (багажу) чи їх частин, деталей, якщо таке передбачено чинним законодавством;

12.10.5. пропорційного відношення страхової суми вантажу (багажу) до дійсної вартості вантажу (багажу);

12.10.6. вартості залишків вантажу (багажу), що придатні для подальшого використання або реалізації;

12.10.7. несплаченої частини страхового платежу;

12.10.8. розміру страхових відшкодувань, що виплачені чи підлягають виплаті страхувальнику (вигодонабувачу) за іншими договорами страхування цього ж вантажу (багажу) в т.ч. з іншими страховиками за тим же випадком;

12.10.9. суми, що відшкодована страхувальнику чи вигодонабувачу особою, винною у заподіянні збитків або особою, яка їх відшкодовує замість винуватця;

12.10.10. інших грошових сум на підставах, передбачених договором страхування.

12.11. Збитки та витрати за загальною аварією розраховуються пропорційно частці страхувальника згідно розподілу загальної аварії між учасниками перевезення (диспаша).

12.12. До розміру страхового відшкодування, якщо таке передбачено договором страхування, в межах страхової суми включаються витрати страхувальника, пов'язані із страховим випадком (крім тих, які відносяться до загальної аварії). Ліміти відшкодувань таких витрат страхувальника вказуються в договорі страхування.

12.13. Якщо страхова сума вантажу (багажу) за договором страхування на момент настання страхового випадку становить певну частку від дійсної вартості вантажу (багажу),

встановленої на момент настання страхового випадку, страхове відшкодування здійснюється у такій же частці від визначених за страховим випадком збитків, якщо інше не передбачено договором страхування.

12.14. У разі перевищення страхової суми на момент настання страхового випадку над дійсною вартістю вантажу на момент настання страхового випадку, страховик не несе зобов'язань щодо виплати страхового відшкодування у розмірі перевищення зазначених вище страхової суми над дійсною вартістю, якщо інше не передбачено договором страхування.

12.15. Якщо на день настання страхового випадку діяли укладені страхувальником договори страхування вантажів та багажу (вантажобагажу) щодо цього вантажу та багажу (вантажобагажу) (або їх частини) з іншими страховиками, то страхове відшкодування, що виплачується усіма страховиками, не може перевищувати фактично заподіяного збитку, при цьому страховик здійснює страхову виплату пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування, з врахуванням інших умов договору страхування.

12.16. За фактами пошкодження, знищення (загибелі) чи втрати вантажів (багажу), за якими відкрито кримінальне провадження, виплата страхового відшкодування здійснюється з урахуванням рішення суду, яке набрало законної сили.

12.17. Страхова сума за договором страхування автоматично зменшується на розмір страхового відшкодування за страховим випадком з дати прийняття страховиком рішення про здійснення страхової виплати за цим випадком, якщо інше не передбачено договором страхування.

12.18. Якщо страхова сума за договором страхування та сума збитку визначені в іноземній валюті, виплата страхового відшкодування проводиться відповідно до чинного законодавства України з питань застосування іноземної валюти у страховій діяльності.

13. СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ АБО ВІДМОВУ В ЗДІЙСНЕННІ СТРАХОВИХ ВИПЛАТ. ПОРЯДОК І УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВИХ ВИПЛАТ, ВИПЛАТ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

13.1. З моменту отримання всіх документів, які дають можливість страховику встановити обставини страхової події та визначити розмір збитку, і після повної їх перевірки, рішення про здійснення страхової виплати або про відстрочку здійснення страхової виплати, або про відмову в здійсненні страхової виплати приймається страховиком протягом 30 (тридцяти) робочих днів, якщо інше не передбачено договором страхування. Рішення про здійснення страхової виплати оформляється страховим актом.

13.2. Страховик має право відстрочити прийняття рішення щодо виплати страхового відшкодування або відмови у виплаті, коли:

13.2.1. отримані страховиком документи не дають змоги повністю з'ясувати причини і обставини страхового випадку, розмір збитків, право страхувальника на одержання відшкодування – до з'ясування таких обставин, але не більше, ніж на 3 (три) місяці з дати подання страхувальником документів, передбачених договором страхування;

13.2.2. справа, що стосується обставин страхового випадку, розміру збитку чи відшкодування перебуває на розгляді суду – до одержання страховиком рішення суду або ухвали про припинення (закриття) судового провадження, що набрали законної сили;

13.2.3. у страховика виникли сумніви відносно достовірності наданих страхувальником (вигодонабувачем) документів – до закінчення перевірки страховиком, але не більше, ніж на 3 (три) місяці з дати надання страхувальником документів, передбачених договором страхування;

13.2.4. за страховим випадком або договором страхування відкрито кримінальне провадження – до зупинення чи закриття досудового слідства за кримінальним провадженням;

13.2.5. настало зникнення без вісті морського, річкового чи повітряного судна, іншого засобу перевезення разом із вантажем та/або багажем – до закінчення періоду в 60 календарних днів з дня очікуваного прибуття його до місця призначення;

13.2.6. обсяги і характер збитків не відповідають причинам і обставинам страхового випадку – до з'ясування фактичних збитків, але не більше 6 (шести) місяців з дати отримання заяви на виплату страхового відшкодування;

13.2.7. інших випадках, передбачених договором страхування.

13.2.8. У разі відстрочки прийняття рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування, рішення про виплату або відмову у виплаті приймається Страховиком протягом 10 (десяти) робочих днів з моменту закінчення такої відстрочки.

13.3. Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування повідомляється страховиком страхувальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови протягом 10 (десяти) робочих днів, з дня прийняття такого рішення.

13.4. Страхова виплата здійснюється страховиком протягом 10 (десяти) днів з дати прийняття рішення про здійснення страхової виплати, якщо інше не передбачено договором страхування.

13.5. Страхова виплата здійснюється за вибором страховика шляхом:

13.5.1. сплати суми відшкодування в грошовій формі;

13.5.2. проведення відновлення (ремонт) пошкодженого вантажу (вантажобагажу);

13.5.3. наданням аналогічного майна такого ж виду і якості.

13.6. Виплата страхового відшкодування здійснюється страхувальнику або іншій особі, на користь якої укладено договір страхування.

13.7. Після виплати страхового відшкодування до страховика в межах фактично здійснених виплат переходить право вимоги, яке страхувальник або інша особа, яка отримала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

13.8. Страхувальник (вигодонабувач) зобов'язаний передати страховику всі документи та докази, необхідні для реалізації страховиком права вимоги, що перейшло до страховика, а також вжити всіх можливих заходів для реалізації страховиком права вимоги до осіб, відповідальних за заподіяні збитки. Якщо задоволення вимог страховика до осіб, відповідальних за збиток, стало неможливо внаслідок дії чи бездіяльності страхувальника або вигодонабувача, то страховик вправі відмовити у виплаті страхового відшкодування, а якщо страхове відшкодування вже виплачено – вимагати повернення отриманого страхувальником чи вигодонабувачем страхового відшкодування повністю або у відповідній частині, а страхувальник (вигодонабувач) зобов'язаний повернути його протягом 25-ти календарних днів.

13.9. Страхувальник може заявити страховику про відмову від своїх прав на весь вантаж (абандон) у випадках: зникнення засобу перевезення без вісті, або захвату (крадіжки) засобу перевезення та/або застрахованого від такої небезпеки вантажу (багажу), якщо захват продовжується більше трьох місяців. Заява про абандон повинна бути зроблена страховику протягом шести місяців з моменту настання страхового випадку.

13.10. Страховик може повністю або частково відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках передбачених Законом, Правилами та договором страхування.

14. ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У СТРАХОВІЙ ВИПЛАТІ, ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

14.1. Підставами для відмови у виплаті страхового відшкодування є:

14.1.1. навмисні дії страхувальника, вигодонабувача або їх представників, або іншої особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація таких дій встановлюється відповідно до чинного законодавства України;

14.1.2. вчинення страхувальником-фізичною особою або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку;

14.1.3. приховування або подання страхувальником свідомо неправдивих відомостей про предмет договору страхування, обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, або про факт чи обставини настання страхового випадку;

14.1.4. отримання страхувальником (вигодонабувачем) повного відшкодування збитків від особи, винної у їх завданні;

14.1.5. несвоєчасне повідомлення страхувальником про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків;

14.1.6. відмова від права вимоги до особи, відповідальної за збитки, або якщо здійснення такого права стало неможливим з вини страхувальника (вигодонабувача);

14.1.7. ненадання страховику разом документів, необхідних для підтвердження настання страхового випадку та визначення розміру збитків;

14.1.8. створення страхувальником (вигодонабувачем) перешкод для участі страховика у розслідуванні та встановленні обставин страхового випадку, рятуванні і збереженні застрахованого майна або невиконання інструкцій страховика, спрямованих на запобігання та/або зменшення наслідків страхового випадку та/або зменшення збитків. У такому випадку, страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування або зменшити страхове відшкодування в тому розмірі, в якому це призвело до збільшення збитку.

14.1.9. невиконання або неналежне виконання страхувальником своїх обов'язків, передбачених п.9.2., 10.1. Правил та договором страхування.

14.2. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у здійсненні страхових виплат, якщо це не суперечить чинному законодавству України.

14.3. Відмова страховика у виплаті страхового відшкодування може бути оскаржена страхувальником у судовому порядку.

15. УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

15.1. Договір страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

15.1.1. закінчення строку його дії;

15.1.2. виконання страховиком зобов'язань перед страхувальником у повному обсязі;

15.1.3. несплати страхувальником страхових платежів у встановлені договором строки. При цьому дія договору страхування і страхового захисту припиняється з 24 годин 00 хвилин дати, що зазначена як дата сплати страхового платежу (його частини), та відновлюється з 00 годин 00 хвилин дати, наступної за датою сплати зазначеного страхового платежу (його частини), якщо інше не передбачено договором страхування. Датою сплати страхового платежу визнається дата надходження коштів на розрахунковий рахунок або в касу страховика;

15.1.4. ліквідації страхувальника-юридичної особи або смерті страхувальника-фізичної особи чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених статтями 22, 23 і 24 Закону;

15.1.5. ліквідації страховика у порядку, встановленому чинним законодавством України;

15.1.6. прийняття судового рішення про визнання договору страхування недійсним;

15.1.7. в інших випадках, передбачених договором страхування або чинним законодавством України.

15.2. Дія договору страхування може бути припинена за вимогою страхувальника або страховика, якщо таке передбачено умовами договору страхування. Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона договору зобов'язана повідомити іншу не пізніше, ніж за тридцять календарних днів до дати припинення договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

15.3. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою страхувальника страховик повертає йому частину страхового платежу за період, що залишився до закінчення дії договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу та фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за договором страхування. Якщо вимога страхувальника обумовлена порушенням страховиком умов договору страхування, то останній повертає страхувальнику сплачений ним страховий платіж повністю.

15.4. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою страховика страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога страховика обумовлена невиконанням страхувальником умов договору страхування, то страховик повертає страхувальнику страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи визначених при розрахунку страхового тарифу та фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за договором страхування.

15.5. В особливих випадках (крім випадків дострокового припинення дії договору страхування за вимогою страхувальника, що обумовлена порушенням страховиком умов договору страхування) Страховик, при розрахунку страхового платежу, що підлягає поверненню Страхувальнику у разі дострокового припинення дії договору страхування, має право не вираховувати нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу.

16. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

16.1. Спори за договором страхування між сторонами договору страхування вирішуються шляхом переговорів, а при недосягненні згоди – в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

16.2. У випадку невиконання або неналежного виконання умов договору страхування сторони договору страхування несуть відповідальність згідно з чинним законодавством України.

17. ІНШІ УМОВИ

17.1. При укладенні договору страхування Сторони можуть домовитись про зміни чи виключення окремих положень Правил і про включення в договір страхування умов, що відрізняються від положень Правил страхування, якщо такі умови чи доповнення не суперечать чинному законодавству України.

17.2. Умови договору страхування мають пріоритет над умовами цих Правил страхування.

17.3. Положення, які не врегульовані в цих Правилах, регулюються чинним законодавством України.

17.4. Якщо інше не передбачено договором страхування, усі заяви та повідомлення, що направляються сторонами договору страхування одна одній, будуть вважатися зробленими належним чином, тільки якщо вони здійсненні у письмовій формі та надіслані рекомендованим листом, кур'єром, телеграфом, або врученні особисто за зазначеними адресами сторін. Датою отримання таких повідомлень буде вважатися дата їх особистого вручення або дата поштового штемпеля відділу зв'язку одержувача.

18. ОСОБЛИВІ УМОВИ

18.1. Цими Правилами регламентовано основні умови страхування. Однак за згодою Сторін до договору страхування можуть бути внесені застереження, доповнення, зміни та особливі умови страхування, виходячи з конкретних умов страхування, що відповідають положенням цих Правил та не суперечать чинному законодавству України.

Додаток №1
До Правил добровільного страхування
вантажів та багажу (вантажобагажу)
(нова редакція) № 1
від 14 січня 2017 року

**Страхові тарифи за договорами страхування вантажів
та багажу (вантажобагажу)**

1. Страховий тариф за договором страхування розраховується з врахуванням виду вантажів (багажу), виду транспорту, маршруту перевезення, упакування, розміру франшизи та інших факторів, що впливають на оцінку ризику.

Таблиця № 1
Базові річні страхові тарифи (у % страхової суми)

Назва вантажу/багажу	% страхової суми
Волоконні (каучук, целюоза, папір)	1,0
Метали, металовироби, з/б конструкції	0,4
Автомобілі	1,4
Машини і механізми:	
1. будівельні машини (ескаватори, крани, компресори і т.п.)	1,4
2. бурове устаткування (вишки, башти, бурове оснащення і т.п.)	1,4
3. сільськогосподарські машини (борони, молотилки, комбайни, трактори і т.п.)	1,4
4. гідравлічні преси, пневмомолотки і т.п.	1,4
5. двигуни, мотори, трансформатори і т.п.	1,4
6. ткацькі станки, швейні, прядильні машини і т.п.	1,4
7. музичні та гральні автомати і т.п.	1,5
Побутові прилади:	
1. праски, холодильники, пральні машини і т.п.	1,0
2. радіоапаратура, телевізори, магнітофони і т.п.	1,5
Текстильні вироби:	
1. сировина	0,4
2. одяг	0,8
Хутрові вироби:	
1. шкірки оброблені	1,5
2. натуральне хутро	2,0
Скло, фарфор, кераміка, глина, інші крихкі матеріали в ящиках або коробках зі стружкою (кришталь, медичні апарати, скло, дзеркала і т.п.)	2,2
Шкіряні вироби:	
1. сировина	1,0
2. напівфабрикати	1,2
Меблі	1,4
Рідини в тарі:	
1. в металевих бочках, банках	0,8
2. в дерев'яних бочках	1,0
3. міцні напої та вина	1,2
4. всі інші рідини	1,2
Вантаж/багаж, який швидко псується	1,0
Небезпечні вантажі/багаж	1,2

Навалочні:	
1. руда	0,3
2. металеві концентрати	0,3
3. нерудні корисні копалини	0,3
4. добрива (фосфат)	0,5
5. цукор-сирець	1,0
Насипні:	
1. злаки	1,2
2. бобові	1,2
3. масляничні	1,2
Наливні:	
1. нафта сира	0,5
2. нафтопродукти	0,8
3. синтетичні рідини, паливо	0,8
4. вино	0,4
5. масла технічні	0,6
Лісні:	
1. круглий довгомірний	0,4
2. пиломатеріали	0,8
3. плити столярні	1,0
Інші вантажі та багаж	1,2

2. Страховий тариф за договором страхування розраховується за формулою:

$$СТ = БРТ \cdot K1 \cdot K2 \cdot K3 \cdot K4 \cdot K5 \cdot K6 \cdot K7 \cdot K8,$$

де:

СТ - страховий тариф за договором страхування;

БРТ - базовий річний страховий тариф;

K1-K8 - коефіцієнти коригування базового річного страхового тарифу.

Таблиця № 2

Коефіцієнти коригування базового річного страхового тарифу

Коефіцієнт, залежності		% страхової суми
K1	від переліку ризиків	0,1-5
K2	від характеристик вантажу	0,1-5
K3	від обсягів перевезень	0,1-1
K4	від умов перевезення	0,2-3
K5	від порядку прийому ризиків на страхування	0,5-2
K6	від маршруту перевезення	0,2-3
K7	від умов проміжного складського зберігання	0,3-3
K8	від умов страхування	0,1-5

3. При укладанні договору страхування на строк менше одного року розрахунок страхового тарифу здійснюється за формулою:

$$П(t) = СТ * t, t=1, \dots, 12$$

де:

$P(t)$ – страховий тариф за короткостроковим договором страхування;
 CT – страховий тариф за річним договором страхування;
 t – коефіцієнт короткостроковості з нижченаведеної таблиці:

Строк страхування, місяців	T
1	0,2
2	0,35
3	0,5
4	0,6
5	0,65
6	0,7
7	0,75
8	0,8
9	0,85
10	0,9
11	0,95
12	1

При цьому, неповний місяць приймається за повний.

При укладанні договору страхування на строк до 1 місяця страховий тариф може бути встановлений пропорційно кількості днів дії договору страхування.

4. Норматив витрат страховика на ведення справи, врахований при розрахунку страхових тарифів, становить 40%.

Актуарій

Клименко Юлія Володимирівна
(Свідоцтво № 01-018 від 19.11.2015 р.)